

“Le Mythe de la Mortalité” Tác giả Osho Rahneesh

Chung Hũu Thê phỏng dịch

Khi bạn chết, một chương của đời bạn - mà người ta lầm tưởng, tưởng rằng trọn cuộc đời bạn - chấm dứt. Thật sự, đó chỉ là một chương đã lật qua mà thôi. Nhưng, trọn quyển sách thì không. Cứ lật qua chương này, liền đó một chương khác bắt đầu.

Mỗi người sắp chết đều được nhìn lại cuộc đời vừa qua của y. Đây là một sự việc ai ai cũng đều biết. Nó xảy ra trước khi chương ấy chấm dứt. Đôi khi, đến phút chót, cá nhân sắp chết được may mắn cứu sống lại. Chẳng hạn, một người sắp bị chết đuối. Y được cứu sống vào phút chót khi đang bất tỉnh. Người ta xốc nước ra khỏi phổi y và làm hô hấp nhân tạo. Nhờ vậy, y sống trở lại. Những người kinh nghiệm cảnh huống ấy thuật lại nhiều điều thích thú. Một trong những điều được kể lại là vào phút chót, khi đương sự mê man, trong chớp nhoáng trọn đời sống vừa qua của y được diễn lại thật nhanh, từ lúc mới chào đời cho đến giờ phút chót này. Y thấy lại trước mắt tất cả những gì đã xảy ra cho y. Cuốn phim phóng hình thật nhanh, và điều ấy cần thiết phải là như thế, vì đương sự đang chết dần, không còn đủ thì giờ để thấy một cách bình thường.

Dù là một cuốn phim dài cũng không thể kể lại đầy đủ chi tiết cuộc đời đã trải qua của người hấp hối, từ việc lớn đến việc nhỏ bé nhưt. Đó là một việc hi hữu. Trước khi chấm dứt chương ấy của kiếp sống, đương sự nhìn lại những kinh nghiệm đã trải qua, những dục vọng chưa được thoả mãn, những lỗi lầm, những thất vọng, phiền não, khổ đau cũng như niềm vui, sung sướng, . . . tất cả.

Người sắp ra đi cần thấy lại những điều ấy trước khi y đi xa hơn nữa, vì lúc bấy giờ thân thể y đang tàn tạ, thể trí cũng tan theo, bộ óc sắp ngưng hoạt động. Rồi đó, những dục vọng do thể trí y tạo ra sẽ bám lấy linh hồn y, và chính những dục vọng ấy sẽ định đoạt tương lai của đương sự ra thế nào. Tất cả những gì còn dở dang sẽ là mục tiêu sắp tới để y theo dõi.

Như vậy, những gì bạn làm khi sắp chết sẽ quyết định việc tái sinh của bạn ở kiếp sau. Phần đông dân chúng, khi lìa trần, vẫn nấn ná, không muốn ra đi. Họ không muốn chết, và lý do cũng dễ hiểu. Chính vào phút chót lúc sắp lìa trần, họ mới nhận định rằng trọn kiếp sống vừa qua, thực sự họ không có sống. Cuộc đời họ chỉ trôi qua

như giấc mơ mộng dài, và giờ đây, cái chết đến, họ không còn thì giờ nữa. Trước kia, khi có ngày giờ để sống, họ lại chạy theo những điều tầm phào, nhỏ nhen, đã phung phí kiếp sống, thay vì sống nghiêm chỉnh.

Hãy quan sát những người sắp chết. Nỗi đau khổ của họ không do nơi cái chết. Cái chết không đem lại cho đương đự đau đớn nào cả. Nó hoàn toàn không đau đớn. Trái lại, nó tỏ ra êm dịu, như một giấc mê. Thông thường, bạn có thấy đau đớn khi ngủ mê không? Con người hấp hối không quan tâm đến cái chết, hoặc giấc ngủ mê, hay lạc thú nào cả. Y chỉ phiền muộn vì trọn kiếp sống vừa qua của y đã bị phung phí oan uổng, cái quen thuộc từ trước đến nay sắp chấm dứt, cái mới lạ sắp xảy ra. Do đó mà sợ hãi. Nghịch với cái sợ hãi là can đảm. Chết, quả thật là niềm sợ hãi to lớn nhất. Nó tàn phá tánh can đảm của con người.

Tôi chỉ đề nghị với bạn một điều : bạn không thể nhớ lại cái chết kiếp trước của bạn, nhưng bạn có thể làm điều này. Lúc nào cũng sẵn sàng bước từ cái đã biết (quen thuộc) sang cái chưa hiểu biết (mới lạ), ở mỗi phút giây, bất cứ cảnh huống nào. Hãy chọn cái mới lạ (thay vì sợ hãi). Cái mới đối với bạn sẽ tỏ ra tươi tắn, hấp dẫn biết mấy. Được vậy, tánh can đảm sẽ xuất

hiện nơi bạn.

Nên hành động như thế, dù cho cái chưa biết, mới lạ, có vẻ tầm thường, ít hấp dẫn hơn cái đã biết (quen thuộc). Dù cho dĩ vãng của bạn đã vàng son, tốt đẹp đến đâu, hãy cố quên nó đi. Hãy chấp nhận cái mới, dù nó không quyến rũ bằng cái cũ. Điều đó không quan trọng.

Ngay bây giờ, bạn nên bắt đầu bằng một cuộc tập dợt giản dị. Mỗi lần có thể lựa chọn, hãy chọn cái chưa biết, cái mới lạ, dù nó có vẻ phiêu lưu, nguy hiểm, kém an toàn. Như thế, không bao giờ bạn thua cuộc đâu. Chỉ chừng đó, đối với cá nhân bạn, cái chết mới có thể là một kinh nghiệm vô cùng hấp dẫn, thích thú.

Hạnh can đảm sẽ đến. Bạn hãy bắt đầu bằng một công thức giản dị. Đừng bao giờ tìm cách tránh né cái chưa biết. Hãy mạnh dạn chọn cái mới lạ, chưa quen biết và tiến tới. Dù bạn phải đau khổ, điều ấy đáng giá và sẽ đem lại phần thưởng quý báu để đền bù. Sau khi đã sống mọi trường hợp như thế, bạn sẽ thấy mình già dặn hơn, “thành nhân” hơn, thông minh hơn trước nhiều.

(Thầy Chung Hữu Thế hiện cư ngụ tại Montréal, là cựu học sinh Petrus Ký 1938-40, cựu Giáo Sư Petrus Ký 1962-69)

